

Mégis a méret a lényeg?

Hosszan beszélhetünk különféle átlagokról és a normalitás változatairól, de a nagy kérdés természetesen az, hogy számít-e a méret. Megkönnyíti-e a nagy pénisz a partnerkeresést? És vajon növeli-e az esélyét annak, hogy a partnert kielégítsük?

A válasz mindkét kérdésre határozott igen.

Az ember pénisze a legtöbb főemlőshez képest meglehetősen nagy. Egy gorilla például nem veheti fel velünk a versenyt, hiszen merev pénisze ritkán nő nagyobbra négy centiméternél. És itt egy olyan emlősről beszélünk, amely akár 200 kilót is nyomhat!

Az emberiség hímnemű része valószínűleg azért fejlesztett ki ilyen impozáns nemi szervet, mert a nőknél a péniszméret a partnerválasztás egyik kritériumává vált. Darwin természetes szelekcióról szóló elméletének megfelelően az evolúció tehát fokozatosan a nagy péniszű férfiakat helyezte előnybe. Ez persze elsősorban akkor volt lényeges, amikor még többé-kevésbé meztelenül éltük az életünket, és így a potenciális partnerek szabadon mustrálhatták a kínálatot. Manapság azonban nemigen lehet megítélni a pénisz méretét azt megelőzően, hogy kezdetét venné az intim kapcsolat. Kivételt képeznek azok a nők, akik akár kéréstelenül is, de fűtyifotók címzettjévé válnak. De e stratégia sikere erősen kétséges a küldőre nézve.

Bár a potenciális partnerek péniszméretének felmérésére korlátozottak a lehetőségek, számos tanulmány készült arról, hogy a nők mit részesítenek előnyben. Az eredmények azt sugallják, hogy a méret valóban számít, de korántsem annyira, mint azt sokan gondolják. Egy kutatás többek között azt állapította meg, hogy a férfiak vonzereje a nők számára alapvetően annál nagyobb, minél nagyobb a péniszük nyugalmi állapotban, ez azonban csak egy bizonyos pontig érvényes. Azokban az esetekben, ahol az ernyedett pénisz hossza meghaladta a 7,6 centimétert, a vonzerő már nem nőtt tovább, függetlenül a végső hosszától. A vizsgálat egyébként három különböző fizikai jellemzőt hasonlított össze, nevezetesen a testalkatot, a magasságot és a pénisz méretét. A legtöbbet a testalkat számított abban, hogy egy nő vonzónak találjon egy férfitestet, míg a magasság és a péniszhossz viszonylag hasonló súllyal esett latba.

A fenti tanulmány azt vizsgálta, hogy mit preferálnának a nők, ha szabadon választhatnának különféle nyugalmi állapotban lévő péniszek közül, de tudjuk, ez a méret nem sokat árul el arról, hogy mekkorára nő a pénisz, amikor megmerevedik. Hogy kiderítsék, milyen méretet kedvelnek a nők egy bevetésre kész pénisz esetében, kaliforniai kutatók elvégeztek egy másik vizsgálatot is, amelyben 3D nyomtatóval különböző hosszúságú és vastagságú péniszmodelleket készítettek, 10,2 és 21,6 centiméter közötti hosszúságban, illetve 6,6 és 17,7 centiméter közötti körfogattal. Itt is arra a következtetésre jutottak, hogy a nők azokat a

hímveszőket részesítették előnyben, amelyek a skála felső részén helyezkedtek el, de érdemes megjegyezni, hogy az ideális pénisz messze nem a legnagyobbak közül került ki. Amikor a nőket arra kérték, hogy válasszák ki azt a péniszt, amelynek tulajdonosát el tudnák képzelni leendő házastársukként, a győztes 16 centiméter hosszú és 12,2 centiméter körfogatú volt – tehát alig valamivel haladta meg a mi világrészünkön átlagosnak számító pénisméretet.

A tanulmány másik említésre méltó megállapítása az volt, hogy azok a nők, akik rövid távú kapcsolatot, például egyéjszakás kalandot kerestek, nagyobb péniszt választottak erre a célra, mint amekkorát a potenciális házastársnál részesítettek előnyben. A tüzes csődör tehát megfelelhet egy rövid futamra, de hosszú távon a hűséges és állandó, jól terhelhető hátasokra van nagyobb igény. Ugyanakkor minden komolyabb tanulmány a heteroszexuális kapcsolatokra fókuszált, így nem tudni, hogy ettől milyen mértékben térnek el a más szexuális orientációk képviselőinek ideális méretről alkotott elképzelései.

A témával kapcsolatos tanulmányok mindenesetre egyöntetűen abba az irányba mutatnak, hogy sohasem a pénisméret az, amire a nők a legnagyobb hangsúlyt helyezik. A humor, az intelligencia, a kedvesség, a testalkat és még sok minden más is megelőzi a listán a péniszt. A tanulmányok talán legfontosabb megállapítása az volt, hogy a nők 85 százaléka elégedett partnere pénisméretével. Vagyis jóval lényegesebb szempont lehet az, hogy miként használjuk az eszközt, mint az, hogy mekkora.

Amikor az ostorok nem csapkodnak

A hímivarsejt és a petesejt összeolvadása a létezésünk alapja. Az egysejtű mechanizmustól a kész, kifejtett emberi lényig vezető folyamatok lenyűgözők és bonyolultak, és számos olyan pontjuk akad, ahol félreecsúszhatnak a dolgok. Szinte hihetetlen, hogy ez mégis milyen ritkán történik meg. Az orvostudomány fejlődésének köszönhetően pedig ma már sok olyan gyermeket is meg tudunk menteni, akiknél nem minden alakul terv szerint, például túl korán jönnek a világra.

Ahhoz azonban, hogy egy gyermek megszülessen, előbb meg kell fogannia, és ez nem mindig egyszerű. A nemzőképtelenség nem új keletű dolog, és ma már feltételezhető, hogy az okai meglehetősen egyenletesen oszlanak el nők és férfiak között. Korábban többnyire a nőket okolták. VIII. Henrik két feleségét is lefejeztette, csak mert nem sikerült királyi örököszt produkálniuk. Ma már szerencsére felvilágosultabbak vagyunk, mind erkölcsi, mind orvosi értelemben. Van azonban egy terület, ahol rossz tendenciák tapasztalhatók: a világ férfi népességének ondóminősége szabadesésben van.

A kutatóknak már az 1970-es években feltűnt a férfiak megtermékenyítő anyagának minőségromlása, de csak 1992-ben mutatta ki egy igazán jó és átfogó tanulmány, hogy ennek fele sem tréfa. A tanulmány áttekintette a rendelkezésre álló kutatásokat, és közel 15 000 férfi adatait dolgozta fel. A következtetés egyértelmű volt: az azt megelőző 50 év során a férfiak spermaminősége drasztikusan zuhant. 1992 óta több tanulmány is ugyanezt igazolta, és ma már egyetértés van abban, hogy a sperma minősége miatt joggal fáj a fejünk. Az már vitatottabb kérdés, hogy miként kerülhettünk ilyen szorult helyzetbe.

A jólét miatt rossz a sperma?

Számos jel utal arra, hogy a sperma minőségének gyengülése egybeesik a nagy életmódbeli változásokkal, amelyeket különösen a nyugati világ tapasztalt meg a második világháború óta. Mozgásszegényebb életet élünk, nagy mennyiségű vegyi anyagot tartalmazó élelmiszereket fogyasztunk, és a környezetünk számos, az egészségre káros anyagnak tesz ki minket. Jogosnak tűnik, hogy a magyarázat részben itt keresendő, és a terület szakértői is főleg erre felé tapogatóznak. A különféle állatkísérletek során számos kemikália egyértelműen káros hatással volt a spermiumokra. Az efféle külső tényezők mind a képződő sejtek számát, mind azok minőségét befolyásolhatják. Az egyik olyan anyagtípus, amelyre fokozott figyelem irányul, a *biszfenolok* és a *ftalátok* öleli fel. Ezeket széles körben használják a műanyaggyártásban, és kimutatták, hogy hatásuk hasonló lehet a női nemi hormon, az ösztrogén működéséhez. A férfiaknál a magas ösztrogénszint elnyomja a spermiumtermelést. Más kutatók inkább arra

hajlanak, hogy a fő bűnös az, amit megeszünk és megiszunk. A rossz spermaminőség tehát minden valószínűség szerint több tényező összjátékából ered.

Egyre több fiú már eleve rossz spermaminőséggel születik. Ez annak a jele, hogy nemcsak a spermiumok közvetlen károsodásáról van szó, de a gének is érintve lehetnek. A folyamat már a fiú magzati korában megkezdődhet azáltal, hogy az anya káros vegyi anyagoknak van kitéve. Az apa is lehet a forrás, ha az örökítőanyaga eleve károsodott. A rossz spermaminőség tehát ironikus módon öröklődhet.

Sugárzóan jó sperma

Ma már több mobiltelefon van a Földön, mint ember. A számtalan laptop, WiFi-router és mobil-átjátszótorony együttes erővel gondoskodnak arról, hogy szó szerint úgy vibráljon a levegő, mint még soha. E fejlemények sokaknak szöveget ütött a fejébe. Vannak, akik azt állítják, hogy az egész emberiség pusztulásra van ítélve emiatt, míg mások hallani sem akarnak semmiféle káros hatásról. A legtöbb figyelmet az a kérdés kapta, hogy az ilyen jellegű sugárzás okozhat-e rákot. Egyelőre nincsenek határozott jelek arra, hogy ez így volna, bár néhány állatkísérlet az agydaganatok egyes típusainak gyakoribb előfordulását mutatta ki. Az embereknél azonban nem tapasztalható ilyesmi. Az elmúlt 20-25 évben emberek milliárdjai használtak mobiltelefont, és ez idő alatt nem mutatható ki az efféle rákos megbetegedések elszaporodása. De mi a helyzet a sperma minőségével?

Itt az eredmények már kevésbé adnak okot derűlátásra. Számos tanulmány kimutatta, hogy a mobiltelefonok tartós sugárzásának kitett herék rossz minőségű spermát termelnek. Persze huzamos ideig és igen nagy sugárdózisnak kell kitennünk a heréket ahhoz, hogy a hímivarsejtek minősége valóban csökkenjen. Emellett a sugárzás forrásának elég közel kell lennie a herezacskóhoz ahhoz, hogy kárt tudjon okozni. Egyszerű óvintézkedésként tehát ne tartsuk a mobiltelefont a nadrágsebünkben.

A jó végén állni

Az egyiptomi fáraóktól a tibeti szerzeteseken át a Tinderig és a fűtyifotóig a pénisz azóta boldogít minket, hogy kikecmeregtünk a világtengerből. Útja során hol ünnepelték, hol közönyösen vagy gyűlölettel fogadták. Használták fegyverként háborúban és védelemül a gonosz szellemek ellen. Minden férfinak és a legtöbb nőnek is van róla valamiféle véleménye, és viszonyul hozzá így vagy úgy. Ez a viszony azonban nem mindig egyformán pozitív. Minden harmadik férfi bizonytalan vagy elégedetlen a péniszé tekintetében, amelynek mérete kétséggkívül egyike a legmeghatározóbb bizonytalansági tényezőnek. Ennek valószínűleg az oka, hogy a tökéletes péniszt sokkal nagyobbak gondoljuk, mint a magunkét. Tökéletes pénisz azonban nem létezik – vagyis pontosabban: a tökéletes pénisz számtalan formában létezik. Érdekes ellentmondás: míg számtalan férfi retteg, hogy a péniszé nem megfelelő, a nők túlnyomó többsége elégedett partnere hímvesszőjével.

A pénisz és a nemi szerv betegségeitől való félelem rengeteg férfit érint. Minden férfi naponta többször látja, tapintja, érzékeli a péniszét, ezért egyből észreveszi, ha valami megváltozott odalent. Mivel a pénisz és a herezacskó fizikailag meglehetősen kiszolgáltatott helyen van, könnyen megjelenhet rajta egy piros folt, egy seb vagy egy duzzanat. Vannak, akik fájdalmat éreznek az egyik heréjükben, és biztosak benne, hogy rákról van szó. Mások felfedezik, hogy az ondójuk véres, és ez bizonyára veszélyes... A válasz ezekre az aggodalmakra szinte mindig negatív. Miért szorong hát mégis annyi fiú és férfi hosszú napokon, heteken, hónapokon át? Nyilván azért, mert az altesti betegségnél már csak az rémesebb, ha erről beszélni kell egy orvossal. Pedig az esetek túlnyomó többségében egyetlen vizsgálattal tisztázható a helyzet, és a probléma általában teljesen ártalmatlan dolognak bizonyul.

Bár ma már elég nyíltan állunk hozzá ezekhez a kérdésekhez, a nemi szerveinkhez még mindig sok tabu, mítosz és tévhit kapcsolódik. Remélhetőleg ez a könyv segít eloszlatni a pénisszel kapcsolatos rejtélyek és félelmek egy részét. És ha valami még mindig nem teljesen világos, akkor kérdezz bátran! Több ezer péniszt láttam már – még pár ezer meg sem kottyán.